Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2025

Proves d'accés a la universitat

Istòria dera filosofia

Seria 4

Qualificació			
Exercici 1. Opció __	Pregunta I		
	Pregunta II		
	Pregunta III		
Exercici 2			
Exercici 3. Opció __			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Comprovació		2a correcció	

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Er examen cònste de TRES exercicis obligatòris, que trobaratz enes planes 2-5 (exercici 1), plana 8 (exercici 2) e plana 10 (exercici 3).

En exercici 1, auetz de trigar UA des dues opcions (A o B) e respóner as tres qüestions corresponentes ara opcion trigada. Er exercici 2 a ua soleta opcion. En exercici 3, auetz de trigar UA des dues opcions (A o B), que pòt èster diferenta dera opcion qu'ajatz trigat en exercici 1.

Es responses an d'èster clares e an d'èster redigides de manèra coerenta e coesionada, damb correccion gramaticau, lexica e ortografica.

Exercici 1

[6 punts en totau]

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B, e responetz as tres qüestions dera opcion qu'auetz trigat (que se formulen despús deth tèxte).

OPCION A

Descartes sostenia que el pensament era l'essència de la ment; no pas aquest o aquell pensament, sinó el pensament en general. Això sembla absolutament ininteꞎligible, ja que tot el que existeix és particular; i per tant han de ser les diferents percepcions particulars les que componen la ment. Dic que *componen* la ment, no pas que li *pertanyen*. La ment no és una substància en la qual existeixen les percepcions de manera inherent. Aquesta noció és tan ininteꞎligible com la idea cartesiana que el pensament o la percepció en general és l'essència de la ment. No tenim cap idea de substància de cap mena, ja que no tenim cap idea que no derivi d'alguna impressió, i no tenim cap impressió d'una substància, sigui material o espiritual. No coneixem res, llevat de les qualitats i percepcions particulars.

David Hume. *Resum del Tractat de la naturalesa humana*

Qüestion I. Hètz un brèu resum d'aguest tèxte, centrant-vos enes idees principaus que i apareishen e ena relacion que s'establís entre aguestes idees. (Responetz escriuent, aproximativament, entre nauanta e cent trenta paraules.) [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument eth significat qu'an en tèxte es mots següents (responetz escriuent, aproximativament, entre cinc e vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «particular»:

***b*)** «percepcions»:

Qüestion III. Consideratz era següenta afirmacion deth tèxte: «La ment no és una substància en la qual existeixen les percepcions de manera inherent.» Explicatz quin ei eth sens d'aguesta afirmacion e de quina manèra se relacione damb es proposicions filosofiques de David Hume; indicatz, en particular, quina justificacion aufrís Hume entad aguesta afirmacion. (Ena responsa, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Hume que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Començatz a respóner ad aguesta qüestion aciu dejós; podetz continuar escriuent enes planes 6 e 7.]

OPCION B

Ara enumerarem alguns deures, segons la seva divisió ordinària en deures envers nosaltres mateixos i deures envers els altres homes, en deures perfectes i deures imperfectes.

[…]

4. Encara un quart individu, al qual tot li va bé, però veu d'altres persones que s'enfronten a grans dificultats. Ell podria fàcilment ajudar-les, però pensa: «Què m'importa? Que cadascú sigui tan feliç com vulgui el cel o com ell pugui; jo no li prendré res, ni mai l'envejaré; es tracta només que no tinc gens de ganes d'aportar res al seu benestar o d'assistir-lo en els seus problemes!» Ara: si aquesta manera de pensar esdevingués una llei universal de la naturalesa, el gènere humà podria certament subsistir i, sens dubte, encara millor que quan tothom parla de compassió i de benevolència o fins i tot s'apressa a practicar ocasionalment accions d'aquesta mena, però també, així que pot, enganya, trafica amb els drets humans o els viola d'altres maneres. Tanmateix, encara que sigui possible que aquella màxima pugui subsistir com a llei universal de la naturalesa, és, però, impossible de *voler* que un tal principi valgui pertot arreu com a llei de la naturalesa. Una voluntat que decidís això, en efecte, es contradiria ella mateixa, en la mesura que poden produir-se certament molts casos en què aquest individu necessiti l'amor i la compassió dels altres i en què, a causa d'aquesta llei de la naturalesa sorgida de la seva pròpia voluntat, es veuria privat ell mateix de tota esperança d'aconseguir l'assistència que desitja.

Immanuel Kant. *Fonamentació de la metafísica dels costums*, II

Qüestion I. Hètz un brèu resum d'aguest tèxte, centrant-vos enes idees principaus que i apa reishen e ena relacion que s'establís entre aguestes idees. (Responetz escriuent, aproximativament, entre nauanta e cent trenta paraules.) [2 punts]

Qüestion II. Explicatz brèument eth significat qu'an en tèxte es expressions següentes (responetz escriuent, aproximativament, entre cinc e vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «deures envers nosaltres mateixos»:

***b*)** «llei universal de la naturalesa»:

Qüestion III. Consideratz era següenta afirmacion deth tèxte: «encara que sigui possible que aquella màxima pugui subsistir com a llei universal de la naturalesa, és, però, impossible de *voler* que un tal principi valgui pertot arreu com a llei de la naturalesa». Explicatz quin ei eth sens d'aguesta afirmacion, e de quina manèra aguesta afirmacion encaishe damb aquerò que vò presentar e defensar Immanuel Kant ena òbra dera quau s'extrè aguesta afirmacion. (Ena responsa, vos auetz de referir as aspèctes deth pensament de Kant que siguen pertinents, encara que non apareguen explicitament en tèxte.) [3 punts]

[Podetz continuar responent ací ara qüestion III der exercici 1.]

Exercici 2
[2 punts]

Consideratz es dues afirmacions següentes: «Jo sò era madeisha causa qu'eth mèn còs. Aquerò que hèsques ath mèn còs, evidentament, m'ac hès a jo.»

Explicatz com credetz que s'avalorarien aguestes dues afirmacions des dera perspectiva de René Descartes.

Exercici 3
[2 punts]

Trigatz UA des dues opcions següentes, A o B.

OPCION A

Consideratz era argumentacion següenta:

«Er interès generau d'ua societat se ve afavorit non sonque peth hèt que i age persones modèstes, compassives e generoses, senon tanben peth hèt que i age persones egoïstes e ambicioses: i a trabalhs qu'ei bon que bèth un hèsque o objectius qu'ei bon que bèth un artenhe e que dificilament arrés harie o artenherie se non siguesse motivat, aumens en part, pera ambicion e eth desir d'obtier reconeishement e beneficis.»

Indicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb aguesta argumentacion, tot justificant eth punt de vista que decidísquetz defensar aportant rasons.

OPCION B

Consideratz es afirmacions següentes:

«I a agut persones molt intelligentes, racionaus e que sajauen d'èster aunèstes que considerauen acceptables causes qu'aué en dia mos semblen complètament immoraus; per exemple, ena epòca de Platon e Aristòtel era majoria de cases benestantes d'Atenes auien aumens un esclau; atau donc, qué està ben e qué està mau non ei determinat sonque per aquerò que dicte era racionalitat (es umans d'aué en dia e es deth temps de Platon compartim era madeisha capacitat d'èster racionaus), senon per d'auti factors. Dilhèu aquerò que determine qué està ben e qué està mau ei sonque aquerò qu'era majoria dera gent d'ua determinada societat cre.»

Indicatz s'ètz d'acòrd o en desacòrd damb aquerò que s'exprimís en aguest grop d'afirmacions. Justificatz era vòsta responsa tot aportant rasons que donguen supòrt ath punt de vista que decidísquetz defensar.

Comprovació:	

2a correcció:	

3a correcció:	

Etiqueta de l'estudiant